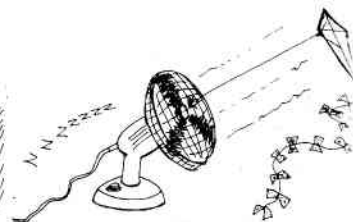

Hallo, je hebt in de vorige Scoutkoerier helaas een stukje van de luchtverkenners gemist. Dat krijg je nu dubbel

en dwars terug. Wat heb ik dan te vertellen? Ondanks dat je de afgelopen Scoutkoerier niks gehoord hebt, hebben wij niet stil gezeten.

LUCHTVERKENNERS

Het zomerkamp brand op mijn tong, het wereldkampioenschap modelvliegen en een bezoek aan het Noordwijk Space Expo. Je vindt verderop in de Scoutkoerier een stukje over ons herfstkamp. Natuurlijk kon ik het niet laten om nog iets belachelijkste typen en nu even wat anders: waarom vliegt een vliegtuig eigenlijk? Dat ver-
klap ik lekker niet.

Het is algemeen bekend: In den beginne was het Woord De leiding besloot een zomerkamp te organiseren. Zo gezegd zo gedaan. Op 9 juli 1994 vertrok er 's ochtends een partij luchtverkenners richting Overasselt. Op het kampterrein wachtte ons een verrassing: er bleken al mensen te staan. Gelukkig waren ze hun spullen aan het verzamelen om te vertrekken. Nadat het kampterrein was bezet, verrezen al snel de eerste tenten.

Het kampterrein bestond voor het grootste deel uit kreupelhout en bos. Gelukkig was de beheerder zo dom om ons een vrijbrief tot kappen te geven. Maar voor slechts 1 keuken moesten enkele bomen weggehaald worden om ruimte te maken.

Nadat de tenten stonden, werd er gebouwd aan de keukens. Ondertussen waren Nico en Willemijn terug met boodschappen. Alle rommelende magen waren toen snel gevuld.

Op zondag werd er een kampdoop gehouden. Terwijl diverse hindernissen in aanbouw waren, deden de verkenners een spel. Tot slot zijn alle "dopelingen" geblinddoekt met de handen op elkaars schouders naar het kampterrein teruggelopen. Dat was het begin

van de kampdoop. Er volgde een godenmaal.

Als je daarna het touw volgde, hoorde je welke glorieus loopbaan binnen Scouting je te wachten ligt. Je begrijpt dat op dit pad enige hindernissen lagen.

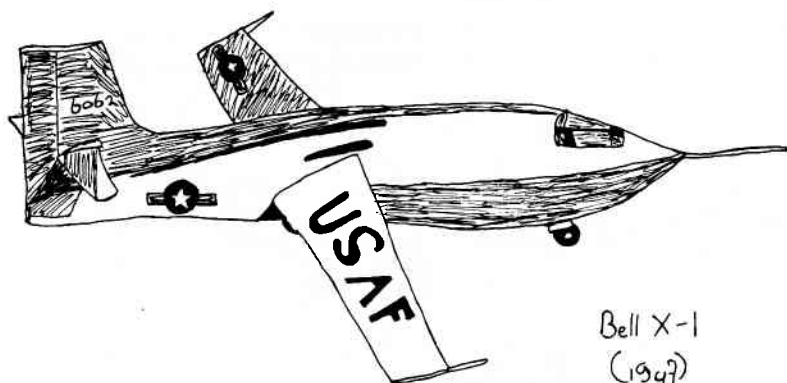
Het hoogtepunt van het kamp was natuurlijk zweefvliegen. 's Ochtends vroeg vertrok bijna iedereen per fiets (ondergetekende ging met de auto) naar Duitsland. De tocht ging door een mooi, bosrijk, heuvelachtig gebied.

De tocht verliep niet zonder enig meningsverschil. Er wilde iemand naar rechts. Maar naast hem reed een ander die rechtdoor wilde. Dat gaat niet. Een botsing was niet te vermijden. Er was een valpartij. Zo sneuvelde er een fiets door een krom wiel. De fiets werd geparkeerd en de reis ging verder.

Het vliegveld was simpelweg een groot grasveld. Aan het ene eind stond een vervallen busje en een tafel. Dit was de "verkeerstoren". Aan het andere eind stond een soort vrachtwagen met een kilometer staalkabel op een rol. Daar werd je mee omhoog getrokken.

De zon stond die dag aan de hemel te branden, zodat het bloedheet op het veld was. Desalniettemin was de sfeer goed. Er was (een beperkte hoeveelheid) drinken en eten mee.

Het vliegtuig was een tweepersoons zweefvliegtuig. De piloot

Elvira

zat voorin en de passagier achterin. Voor het opstijgen kreeg je eerst nog een parachute om. Dit was meer om goed in de stoel te kunnen zitten dan om als parachute te gebruiken.

Iedereen kon ongeveer 10 minuten vliegen. Sommigen vlogen wat langer omdat er thermiek (opstijgende, warme lucht) in de buurt was. In het vliegtuig hoor je dan een pieptoon die steeds sneller en hoger gaat piepen.

Tijdens het zomerkamp werd de wedstrijd Nederland-Brazilië gespeeld. Bij het hoofdgebouw waren een aantal tv's neergezet. En ja hoor, natuurlijk wilde iedereen kijken. Dus met z'n allen naar het hoofdgebouw. Op een of andere dag, het grote brein is vergeten welke, maar dat doet er ook niet toe, werd de hele groep in tweeën gesplitst. Elke groep kreeg een zender mee en werden gedropt. De opdracht luidde: zoek de leiding. Als hulpmiddel kregen ze nog een kaart en een kompas mee.

De leiding had zich op een verdeckte plek aan een zandweg in het ongerepte bos rond Overasselt genesteld. Het bleek de meest ideale plek te zijn: het was die dag weer bloedheet. Maar het bos hield de omgeving op een aangename temperatuur.

Als eerste moest worden opgezocht waar je zat. Daarna kon je gaan lopen, als je tenminste ook

had gevonden waar de leiding zat. De kwaliteit van onze verstoppplaats werd aan het eind van de dag duidelijk. Er was 1 groep die ons vond, de andere bleef een beetje dwalen. Die dachten dat ze het wisten. Niet dus.

Op een zekere dag vertrok de hele groep op de fiets naar Nijmegen. Het doel was het planetarium. We kwamen mooi op tijd bij het gebouw aan. Het bleek gehuisvest in een Middeleeuwse toren midden in een park met een vijver. Na enige uitleg over de zon en haar planeten volgde een diaserie over de maan.

Er bleek ook een zeldzame dia te zijn van een astronaut die net de deur van de raket uitstapt. Dit soort dia's worden niet gepubliceerd omdat ze minder elegant zijn. De leden van het planetarium hadden via vage wegen toch zo'n dia bemachtigd.

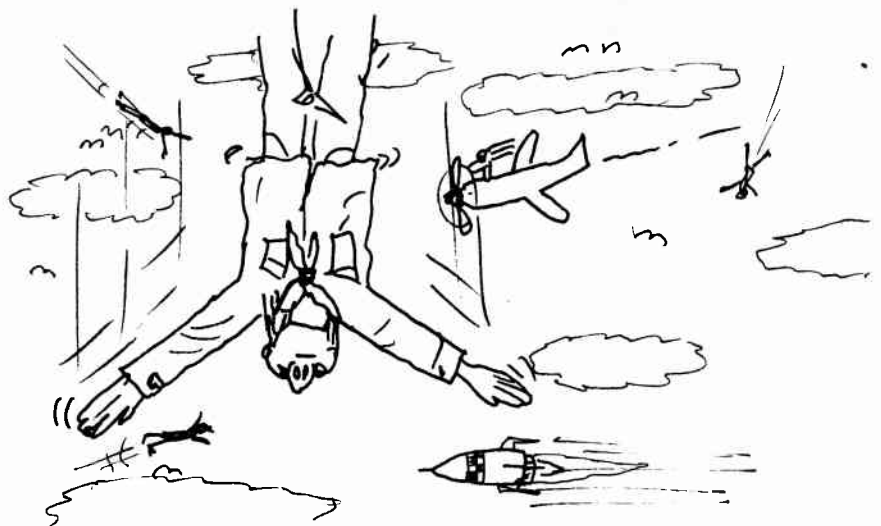
Nadat de hele toren van onder tot boven bekeken en aangeraakt was, gingen we eten in het park. Daarna werd Nijmegen onveilig gemaakt door rondzwervende en vliegende luchtverkenner, waarna de terugtocht werd aanvaard. Onderweg werd een supermarkt geplunderd op delicatessen en overige lekkernijen. Iedere squadron had namelijk een maaltijd verzonnen en moest dat zelf inkopen. Die avond werd er dus stevig geschransd in het kamp.

Op woensdagavond was er een gezamenlijk kampvuur bij het hoofdgebouw. Er was zowaar een heuze kampvuurleider. De sketches waren slapjes en slecht te verstaan, maar natuurlijk niet die van ons. Drie keer werd het podium gevuld met Albert Schweitzergroep. Ook het welbekende "hoempapa" werd gezongen. Ik weet zeker dat dat op kilometers afstand te horen was.

Zaterdag hield iedereen het voor gezien en werd de hele bende afgebroken. Dat kwam goed uit. Toevalligerwijs meldde zich allerlei ouders om ons mee te nemen naar Woerden. Het aanbod werd geaccepteerd. Zo werd de terugreis aanvaard. Dat was het einde van een prachtig zomerkamp.

Na het zomerkamp was op 20 augustus weer de eerste opkomst. Het is gemakkelijk samen te vatten als "rustig". De vogels, bijen, overige insecten en andere levende wezens rond de boerderij waren nog helemaal niet voorbereid op verkenner. Echter, de aanwezige luchtverkenner behoorden tot de gelukkigen om de volgende dag mee te kunnen naar het wereldkampioenschap modelvliegen te Deelen.

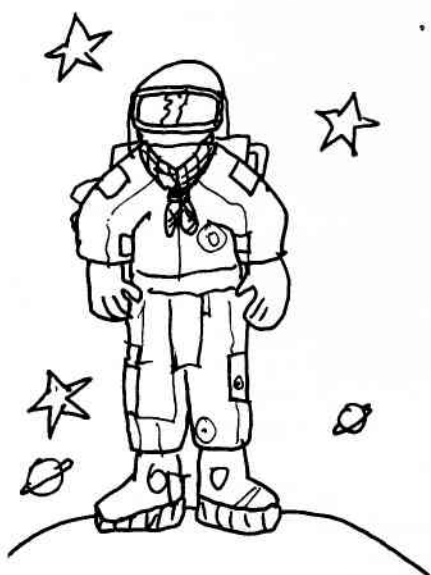
De volgende dag vertrokken we om 10.00 uur richting Deelen. Na

enige tijd in de rij te hebben gestaan voor het vliegveld waren we binnen. Het was de laatste dag van een week wedstrijdvliegen. De dag werd gevuld met demonstraties. Als eerste ging een Fokker F-VII de lucht. Dit is één van de eerste vliegtuigen gemaakt van hout en linnen. Naarmate de show langer duurde, werden de vliegtuigen ook meer van deze tijd.

Toen er een model van een Boeing neerstortte, was er enige hilariteit. Het was een model van zo'n 3 meter lang en even grote vleugels. Het was opvallend dat alle modellen precies nagebouwd waren. In de tentoonstelling kon je de popnagels in de vleugels tellen. Elke stang en kabel zat zoals die ook aan het echte vliegtuig zat. Maar aan alles komt een eind. 's Middags vertrokken we vol inspiratie weer terug naar huis.

Op 4 november vertrokken 16 luchtverkenner, hun leiding en enige ouders naar Noordwijk. Nu vraag je je af: Noordwijk, ligt dat niet aan zee, is dat wel een plaats voor luchtverkenner? Jawel. Behalve de zee kom je in Noordwijk ook het ESTEC tegen. Ja het ESTEC. Dit is een onderdeel van het European Space

Association (ESA). Er worden bijvoorbeeld satellieten gebouwd. De satellieten worden vervolgens de ruimte in geschoten.

In het bezoekerscentrum van het ESTEC kan je zien hoe de ruimtevaart ontstaan is. Het begint een paar duizend jaar geleden met Aristoteles die wat ideeën over planeten had. Uiteindelijk staat Louis Armstrong als eerste mens op de maan. Dat ging niet vanzelf. Voordat het zover was, zijn er enkele probeersels geweest. En men heeft nog steeds moeite om raketten fatsoenlijk de ruimte in te schieten.

Er was daar niet alleen een tentoonstelling. Je kon daar ook het astronautendiploma halen. Je kreeg een vragenlijst. De antwoorden kon je vinden op de borden in de tentoonstelling. Er waren echter maar een paar luchtverkenner die zo goed waren dat ze astronautendiploma verdienden. Zij kregen dan ook hun diploma.

We waren zo dicht bij de zee dat we het niet konden nalaten om daar een kijkje te nemen. Enkele verkenner hebben daar ervaren dat de zee sneller is dan je denkt. En dat geeft natte voeten. Nadat we uitgewaaid waren, werd er, jawel, in deze tijd, een ijsje gegeven. Het ijsje was gesponsord door een tweetal vriendelijke ouders.

En dan nu, onder het motto: "voor een ieder die er wat aan heeft", volgen er enkele spitsvondigheden. Deze keer wat hulpjes om het aankomende januariweer te voorspellen:

Als de kat in januari in de zon ligt, ligt ze in februari achter de kachel;

Als de dagen lengen, begint de winter te strengen;

Geeft januari een sneeuwtapijt, dan zijn we de winter snel kwijt;

en tot slot,
Draagt januari een sneeuw wit kleed, wordt de zomer zeer heet.

Nou blijft die laatste vraag nog hangen. Waarom vliegt een vliegtuig eigenlijk? Het antwoord staat in de volgende Scout Koerier. Als je denkt dat je het goede antwoord weet, mag je dat naar de Scout Koerier sturen. Voor het goede antwoord wordt 1 handig, mooi, zelfgemaakt vliegtuig weggegeven (ongeveer 20 cm groot).

hallo allemaal

het is echt te gek bij de luchtverkenner
ik ben aan het kijken maar vind al leuk
doei

(Pieter Bogema)

Ik ben niet mee op zomerkamp geweest
want wij gingen zelf naar Frankrijk geweest
Elke zaterdag ochtend gaan we in karé staan dan gaan we een spel doen of wat anders

einde

(Joost)

Ik heb het kamp niet meegemaakt, omdat ik niet op scouting zit. Ik voor de eerste keer en ik vind het leuk met Sjoul, Nico en Victor. Ik vind het jammer dat ik niet met het kamp meekon, want wat ik van Elvira hoorde was harstikke leuk. Ik denk dat ik de volgende week weer kom kijken ik ben benieuwd wat we dan gaan

doen. Zometeen gaan we een spel
doen
daar heb ik veel zin in.
Kortom harstikke leuk.

einde

(Yvo)

Hoe koken de luchterverkenners?

Zoals jullie allemaal weten maken de luchtverkenners de heerlijkste gerechten klaar, er gaat bijna nooit iets mis. Maar vooral de leiding kan nog heel veel leren. De leiding begon namelijk stroop te maken voor de pannekoeken. De verkenners waren allang bezig met het maken van het beslag, geheel zonder klonten of ander ongerechtigheden, wat binnen 10 minuten klaar was. De leiding was nu al bezig suikerklontjes in water op te lossen, voor de stroop. Dit zette de leiding op het laagst mogelijke pitje wat nog met een primus te bereiken is. Bij de verkenners lagen de pannekoeken al in de pan. Deze werden maar genuttigd, zonder zoetheid erop, maar wel met kaas, appel en andere lekkere dingen. In het pannetje van de leiding begon nu een wat vette vloeistof te ontstaan, wat eigenlijk dik suikerwater was. Dit sui-

kerwater werd dikker en dikker, totdat er weer gewoon suiker ontstond (poedersuiker). De verkenners waren nu met hun laatste pannekoek bezig. De leiding kwakte nog een klein beetje boter bij de suiker, wat nu toch nog een iets bruine kleur kreeg, maar stroop hebben we niet gezien. Hoe moet dit nu zo voort? Wie helpt?

Het kamplied.

(Op melodie van Kennen jullie allen de mossleman).

DE LUCHTVERKENNERS INFO-SONG.

Kennen jullie allen de luchtleiding,
de luchtleiding, de luchtleiding,
Kennen jullie allen de luchtleiding,
't is zo'n gezellig zootje.

Eerstens hebben wij Victor hier,
Victor hier, Victor hier.

Eerstens hebben wij Victor hier,
al jaren leider met veel plezier.

En vervolgens daar is Nico dan,
Nico dan, Nico dan.

En vervolgens daar is Nico dan,
materiaalbeheer van 't hele span.

Beide voegen Juultje maar,
Juultje maar, Juultje maar.

Beide voegen Juultje maar, geld

verzamelen doet 'ie daar.

Een meisje moest er ook nog bij,
ook nog bij, ook nog bij.

Een meisje moest er ook nog bij,
met spel maakt zij het team echt
blij (Eef wordt verder genegeerd.
Niet zingen).

't Belangrijkste voor het spel,
voor het spel, voor het spel
't Belangrijkste voor het spel,
zijn de luchtverkenners wel.

Geschreven door J. van
Baardwijk.

Mijn eerste kamp met de lucht-
verkenners.
Hoe laat verzamelen we ook al
weer. Heb ik alles wel bij me?
Hebben we alle verkenners bij
ons? Waar blijven Nico en Jules?
Tjee, wat een leuke burens hebben
we, eindelijk daar zijn de tenten.
Snel tenten opgezet, wandelen,
spelen en lekker slapen. Toen
..... en
..... daarna
..... Tjee, uhm, jaha,
enne Tenten inpakken,
groothandel van soep beroven,
kookles en weer blij naar huis.

Eef.

POMPOEN CREME-SOEP

Ingrediënten:
1500 g pompoen
(uit een pot 1 kg)
200 ml groentefond (uit pot)
1/4 slagroom
1 eetl. citroensap
zout, peper
40 g gedroogde pompoenpitjes
(zonder schil)
verse dilletakjes

Bereiding:
De pompoen schillen en in grote
stukken snijden. De kern en ve-
zels verwijderen. Indien u pom-
poen uit een pot gebruikt, laat
dan de stukken goed uitlekken.
Het vruchtvlees met de groente-
fond zachtjes laten koken en het
vruchtvlees pureren. De slag-
room erbij gieten en opnieuw
goed pureren. De soep met citroen-
sap, zout en peper op smaak
brengen. In een koekpan zonder
boter de pompoenpitten kort
roosteren en vlak voor het serve-
ren in de soep strooien. Garneren
met wat takjes verse dille.

Bereiding 20 minuten
Voor 4 personen

PRIVÉ